

Nieuwsbrief

11^e jaargang nr. 1, maart 2010

Uitgave van de Provinciale Commissie
Kerk & Israël Zuid-Holland
p/a Steunpunt Zuidwest
Dorpsstraat 50,
2995 XH Heerjansdam

TER INLEIDING

Beste lezers!

Parijs, januari 2010. Herinnering.

Wandelend door de voormalige Joodse wijk *Le Marais*, ontdekken we, verborgen tussen de huizen, *Le Mémorial de la Shoah*. Dit herinneringscentrum, geopend voor publiek op 27 januari 2005, is het grootste onderzoeks-, informatie- en bewustwordingscentrum in Europa dat zich richt op de geschiedenis van de genocide van de Joden tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Gesitueerd in het hart van *Le Marais*, biedt het museum een uitzonderlijke documentatie en verscheidene activiteiten en levert zo een bijdrage aan een beter verstaan van deze tragische periode in de Europese geschiedenis.

Dit *Memorial de la Shoah* deed me denken aan het *Jüdisches Museum* in Berlijn. Zowel Duitsland als Frankrijk laten door middel van deze twee musea zien dat zij de zwarte bladzijden van hun geschiedenis ten aanzien van hun Joodse burgers onder ogen durven zien en de uitkomst hiervan willen doorgeven aan komende generaties.

Er klinken wel eens stemmen die zeggen dat het nu maar eens klaar moet zijn met het zogenaamde slachtofferschap van de Joodse gemeenschap. “De oorlog ligt inmiddels zo ver achter ons, we moeten naar de toekomst kijken, anders komen we niet verder”.

Een bekende uitspraak van de Ba'al Sjem Tov luidt: “Vergeten is ballingschap, herinneren verlossing”. Wie geen besef heeft van gebeurtenissen uit het verleden, en de moeite en pijn verdringt, is niet in staat om te leren en kan in het heden niet ten volle functioneren. Om van het werken aan een tastbare, hoopvolle toekomst nog maar te zwijgen.

Maart 2010. ‘Het ultieme moment’.

In kerkelijk Nederland heeft het Kairosdocument sinds december 2009 het effect van een steen in een stille vijver. “Het uur van de waarheid, een woord van geloof, hoop en liefde uit het hart van het Palestijnse lijden”.

Palestijnse christenen richten een schreeuw om aandacht en hulp aan medechristenen.

De kerk heeft in de kerkorde in een serie van artikelen haar belijden en haar handelen in de praktijk verwoord. In artikel 1.7 spreekt de kerkorde over de relatie tot het volk Israël: ‘de kerk is geroepen gestalte te geven aan haar onopgeefbare verbondenheid met het volk Israël’.

In artikel 10.2 spreekt de kerkorde over haar diaconale arbeid: 'De gemeente vervult haar diaconale roeping in de kerk en in de wereld door in de dienst van barmhartigheid en gerechtigheid te delen wat haar aan gaven geschonken is, te helpen waar geen helper is en te getuigen van de gerechtigheid van God waar onrecht geschiedt'.

In de afgelopen jaren, met name sinds de tweede Intifada in 2000, blijken de twee teksten uit de kerkorde ook met elkaar in strijd te zijn.

Het lijkt wel of deze twee artikelen tot speelbal van een competitie zijn verworden.

In plaats van ieder op zich een eigen waarde te vertegenwoordigen, een specifiek doel te dienen, staan zij inmiddels tegenover elkaar, niet naast elkaar. Eenzijdigheid regeert.

In deze weken van 'kritiek leveren moet kunnen' zou het goed zijn als er oprechte aandacht aan het tweede deel van artikel 1.7 zou worden gegeven: "de kerk zoekt het gesprek met Israël inzake het verstaan van de Heilige Schrift, in het bijzonder betreffende de komst van het Koninkrijk van God".

Eerst als onopgeefbare verbondenheid concreet zichtbaar wordt gemaakt niet alleen in woorden, maar juist ook in daden, dan pas kan in vertrouwen een (kritisch) gesprek worden gevoerd.

Het is nu, het ultieme moment, aan de kerk om de spanning aan te kunnen om beide roepingen, zowel ten aanzien van het volk Israël, als de Palestijnse christenen serieus te nemen.

Namens de Provinciale Commissie Kerk & Israël, Lenny van der Linden, voorzitter.

☆☆

Verhalen en muziek rondom Job

**Nico ter Linden, Lija Hirsch, Gertru Pasveer en Peter de Leeuw
Donderdag 18 maart in Nootdorp**

Nico ter Linden vertelt, Lija Hirsch zingt toepasselijke Hebreeuwse en Jiddische liederen, op de harp begeleid door Gertru Pasveer en op de viool door Peter de Leeuw. Na afloop van het concert is er gelegenheid tot het kopen van CD's en boeken en kunnen deze worden gesigneerd.

Locatie: Dorpskerk, Dorpsstraat 36, Nootdorp
Tijdstip: 20.00 uur; de kerk is open vanaf 19.30 uur
Kosten: collecte na afloop
Informatie, tel: 015-3109410

Jom Hasjoa – Dag der Vernietiging

Den Haag

Zondag 18 april in de Kloosterkerk

JOM HASJOA is de gedenkdag voor de slachtoffers van de Holocaust, vastgesteld op de 28e Nissan, de dag van de vernietiging van het getto van Warschau. In 1951 besloot het Israëliëse Parlement om jaarlijks op deze dag de 6 miljoen slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog te gedenken.

In aansluiting op deze gedenkdag in Joodse kringen komen op enkele plaatsen in ons land jaarlijks Christenen en Joden bijeen. Deze samenkomsten hebben een positief doel: de toekomst bewaren voor het onheil dat de mensen treffen kan, als wij nu nalaten alle vormen van discriminerend gedrag te bestrijden. Hiervoor organiseert de Haagse Gemeenschap van Kerken dit jaar voor de 25e keer een samenkomst van Joden en Christenen. Deze herdenking zal plaatsvinden in de Kloosterkerk, Lange Voorhout 2 op zondag 18 april, aanvang om 16.00 uur.

Leiden

Zondag 18 april in de Hooglandse Kerk

Op 18 april 2010 zal de jaarlijkse Jom Hasjoa Herdenking worden gehouden in de Hooglandse Kerk te Leiden, aanvang 19.00 uur.

Na afloop, ca. 20.00 uur, is er gelegenheid koffie/thee te drinken in de Tuinkamer.

Medewerking aan deze bijeenkomst is toegezegd door burgemeester Henri Lenferink van Leiden en prof. dr. Christiane Berkvens-Stevelinck, Remonstrants predikant. Muzikale bijdrage door Ken Gould, chazan (voorzanger) en het Jiddisch koor Hejmisj Zain.

Rotterdam

Zondag 25 april in de Laurenskerk

Op zondag 25 april 2010 zullen de Rotterdamse kerken om 19.00 uur in de Laurenskerk voor de 27e keer de dag van de vernietiging gedenken, de Jom Hasjoa. Van de bijna veertienduizend Joden uit Rotterdam en omgeving die door de Duitsers weggevoerd werden, overleefden nog geen duizend de kampen. Samen met onze Joodse broeders en zusters willen wij de slachtoffers van de nazi-terreur gedenken.

In zijn toespraak bij de uitreiking van de Nobelprijs voor de vrede in 1986 zei Elie Wiesel, overlevende van Auschwitz: '...Ik herinner me: het gebeurde gisteren of eeuwen geleden. Een jonge Joodse jongen ontdekte het Rijk van de Duisternis. Ik herinner me dat hij zijn vader vroeg, 'Kan dit waar zijn? Dit is toch de twintigste eeuw, niet de Middeleeuwen. Wie zou toestaan dat zulke misdaden gepleegd worden? Hoe kon de wereld blijven zwijgen?' En nu wendt de jongen zich tot mij. 'Zeg me', vraagt hij, 'wat heb je met mijn toekomst gedaan? Wat heb je gedaan met je leven?' En ik vertel hem dat ik het heb geprobeerd. Dat ik heb geprobeerd de herinnering levend te houden, dat ik heb geprobeerd te vechten tegen wie wilden vergeten. Omdat we –vergetend- schuldig zijn, medeplichtig worden. En dan leg ik uit hoe naïef we waren – dat de wereld het wist en bleef zwijgen.

Na een periode van verval sinds 1975 werd het monument onlangs gerestaureerd door de stichting Boete en Verzoening.

Leven met verschil – Jonathan Sacks

Menswaardige verscheidenheid in een tijd van botsende culturen

Uitgeverij Boekencentrum
ISBN 9789021140810

Jonathan Sacks schreef een boek dat rechtstreeks ingaat op de grote problemen van onze westerse samenleving. Het is een pleidooi voor tolerantie in een tijd van extremisme.

Jonathan Sacks over dit boek:

Dit boek is een pleidooi, zo krachtig als in mijn vermogen lag, voor verdraagzaamheid in een tijd van extremisme. In het toenemende crescendo van etnische spanningen, culturele botsingen en religieuze rechtvaardiging van terreurdaden zie ik een concreet gevaar dat de mensheid bedreigt. Al te lang zijn de bladzijden van de geschiedenis besmeurd met bloed dat in de naam van God werd vergoten. Als een extremistische religieuze houding een verbond aangaat met massavernietigingswapens, wordt het leven op aarde rechtstreeks bedreigd. Nu onze wereld één groot netwerk is geworden, moeten we leren om ons door diversiteit niet bedreigd maar juist verrijkt te voelen. Dat is wat ik in dit boek heb betoogd.

'Leven met verschil steekt met kop en schouders uit boven andere boeken over globalisering en de zogenoemde botsing der culturen. Dat betreft zowel de boodschap zelf als de goede toon waarop die wordt gebracht ... Met dit boek, het meest profetische uit zijn oeuvre, heeft rabbijn Sacks een gids geschreven voor wie de weg kwijt zijn.' Daily Telegraph

'Leven met verschil is op het eerste gezicht een ethische kritiek op de politiek en economie van de globalisering, maar het is doortrokken van een diep historisch besef ... Een groot boek, al telt het slechts 200 pagina's.' Books of the Year, The Times

Dr. Jonathan Sacks is sinds 1991 opperrabbijn van de Verenigde Israëlitische Gemeenten in het Britse Gemenebest. Hij is theoloog en filosoof.

Haar naam was Sarah – Tatiana de Rosnay

Uitgeverij Artemis & Co
ISBN 9789047200796

De tienjarige Sarah wordt in de nacht van 16 juli 1942 samen met haar ouders opgepakt en naar de Velodrome d'Hiver in Parijs gebracht, waar duizenden Joden worden verzameld voor deportatie. Niemand heeft echter gezien dat Sarah haar kleine broertje Michel in een kast opsloot, net voordat de politie het appartement binnendrong.

Zestig jaar later krijgt Julia Jarmond, een Amerikaanse journaliste in Parijs, de opdracht een artikel te schrijven over deze razzia, een inktzwarte bladzijde in de Franse geschiedenis. Ze gaat op zoek in archieven, en via het dossier van Sarah ontdekt ze een goed verborgen geheim van haar eigen schoonfamilie. Haar echtgenoot probeert haar ervan te weerhouden zich met deze geschiedenis te bemoeien, maar Julia besluit desondanks het spoor van Sarah te volgen.

Haar naam was Sarah is een ontroerende roman waarin het grote drama dat zich in Parijs voltrok, is teruggebracht tot het verhaal van één slachtoffer, en dat is zó overtuigend gedaan dat het geen enkele lezer onberoerd zal laten.

Over de auteur

Tatiana de Rosnay (1961) groeide op in Parijs en Boston en verhuisde vervolgens naar Engeland waar zij literatuurwetenschappen studeerde. Terug in Parijs begon zij haar carrière als journaliste en schrijfster. Zij heeft inmiddels een aantal romans op haar naam staan.

